

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 ianuarie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 15:14-17**: „...”.

Am auzit cuvinte puternice din Evanghelia după Ioan, cap. 15. Doresc ca voi să știți că noi dăm mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Noi nu ținem pentru noi hrana depozitată, ci vrem ca întreaga lume să aibă parte de ea. Suntem încă o dată mulțumitori pentru tehnică. Suntem mulțumitori pentru fiecare și pentru tot ceea ce se face pentru Domnul. Totul se face cu un efort deplin pentru ca toți să fie binecuvântați prin har. Îi mulțumim Domnului și pentru ceea ce se întâmplă în Brazilia. Soția noului președinte, care este pentecostală, s-a pocăit. Ea a zburat în Israel în mod expres și s-a botezat în Iordan. Apoi ea a spus: „La noi nu președintele, ci Dumnezeu este pe primul loc”. Noi am primit invitații la care nu m-aș fi gândit niciodată. Am fost invitat ca în aprilie să merg și să predic Cuvântul Domnului în cele mai mari biserici ale mesajului.

Ceea ce mă mișcă în aceste zile a fost făcut de cunoscut și anume că trebuie să mă duc în Ierusalim ca să vorbesc în Parlament (Knesset) și în mod deosebit să am o discuție cu Benjamin Netanyahu. Noi am predat totul în mâna Domnului. Aceasta ar putea fi în luna martie. De când mi-a fost făcută această invitație mă mișcă faptul că pe de o parte, Dumnezeu l-a ales pe Israel ca să facă începutul cu ei, dar pe de altă parte El a inclus în planul Său de mântuire și toate Neamurile. Dar ce mă îndurerează cel mai mult acum este că la prima venire a Domnului nostru iudeii l-au așteptat pe Ilie. Dar Ilie era fĂgăduit să vină înaintea zilei înfricoșătoare a Domnului. FĂgăduința pe care Dumnezeu a dat-o pentru acel timp este scrisă în Mal. 3:1a, și nu în Mal. 4:5-6b. Mi se rupe inima când mă gândesc că preocuparea principală de astăzi în Israel este venirea lui Ilie – nimic nu este ca aceasta la ordinea zilei. La fiecare Pesah – Paște scaunul, vinul în pahar și farfuria sunt pregătite în așteptarea lui Ilie.

Atunci cărturarii și fariseii n-au avut nicio descoperire și au trecut nepăsători pe lângă slujba lui Ioan Botezătorul, refuzând-o. Așa cum am citit aici, în Lc. 7:30, ei au respins botezul lui Ioan și astfel au respins pentru ei înșiși planul de mântuire al lui Dumnezeu. Patru mii de ani ar fi fost suficienți ca să știe ce se va întâmpla atunci când Mesia avea să vină. Dacă apoi ne gândim ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă! Acum vă rog să ascultați bine. Dacă astăzi mergeți la oricare predicator și îi spuneți de făgăduința „*Ilie va veni înainte să vină ziua înfricoșătoare a Domnului*”, atunci veți vedea că toți predicatorii penticostali vă vor spune că: „Aceasta s-a întâmplat cu Ioan Botezătorul”. Întrebați-i, întrebați-i rând pe rând și veți vedea că toți vă dau același răspuns. Ce har ne-a dăruit Dumnezeu!

Pentru că atunci n-au putut încadra biblic planul de mântuire al lui Dumnezeu, ei au trecut în mod evlavios și religios, cu Tora în mână și cu tot ce mai făceau de ziua sabbatului, au trecut pe lângă ceea ce făcea Dumnezeu pe pământ conform Cuvântului Său, conform planului Său de mântuire. Ei au fost conduși pe lângă și chiar L-au criticat și batjocorit pe Domnul nostru, spunându-I: „*Vedem bine că ai drac. N-ai nici cincizeci de ani, și ai văzut pe Avraam!*” (Ioan 8). Ei L-au respins. Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu din inimă că noi putem vedea, auzi, primi și crede.

Permiteți-mi să spun ceea ce mă mai mișcă în acest context referitor la ceea ce s-a întâmplat după aceea în decursul secolelor care au urmat. Mai întâi a avut loc prigonirea creștinilor sub împăratul Dioclețian. La sfârșitul anului 310 a început formarea creștinismului în împărăția romană. În anul 321 iudeilor li s-a interzis Sabbatul. Pur și simplu li s-a adus acuzația că ei nu L-au primit pe Mesia, și din această cauză sinagogile iudeilor au fost transformate în grajduri. În anul 632, Mahomed, prorocul arabilor, s-a dus la mănăstire și i-a întrebat pe creștini „În ce timp trăim noi?”. Apoi el s-a dus la iudeii din Yatrib și i-a întrebat: „Ce este cu voi? Ce credeți voi?”. Iar răspunsul lor a fost: „Noi îl așteptăm pe Ilie”. Chiar în anul 632 „noi îl așteptăm pe Ilie”. Apoi a sosit clipa când acest bărbat s-a dus pe muntele Hira de unde s-a întors cu descoperirea că „el este acel proroc”. Apoi el s-a dus la iudeii din Yatrib unde erau opt sute de oameni cărora li s-a prezentat ca fiind prorocul pe care ei îl așteaptă. Dar iudeii nu l-au primit și din

această cauză acea adunare din Yatrib a fost exterminată. Puteți citi ce s-a întâmplat acolo, și aceasta doar pentru că ei n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu. Astăzi mai degrabă aș fi cântat „Hevenu Shalom – „Noi vă aducem pace”. Dar vă spun că acest lucru m-a mișcat de când am fost invitat și am avut gândul să merg în Israel. Ce să le spun eu acolo? Ce să le zic eu?

Mi-am notat versetele și vi le pot citi. Dumnezeu strânge pe poporul Său din toate popoarele și acum timpul pentru Israel este atât de aproape. Acum frații care traduc să citească Cuvântul din Amos 9:14. Dumnezeu a făgăduit că va face totul bine. El va strânge pe poporul Său ales și îi va duce înapoi în țara părinților lor.

Citim din Amos 9:14-15: *„Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu, Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul Dumnezeul tău!”*. Domnul Dumnezeul tău a făgăduit aceasta. În ultima vreme noi am accentuat cât de important este să crezi făgăduințele lui Dumnezeu.

Citim din Zah. 2:12-13: *„Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul. Orice faptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a și sculat din locașul Lui cel sfânt!”*.

Am putea citi toate versetele biblice care sunt în legătură cu Ierusalimul, și că Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui pe Muntele Sionului. Am notat un număr de versete biblice. Este copleșitor. Chiar de la început făgăduința răsună așa: *„Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, Cuvântul Domnului”*(Mica 4:2). Revărsarea Duhului Sfânt a avut loc în Ierusalim pe Muntele Sionului. Cât de des am fost în Odaia de sus unde Domnul a ținut ultima cină cu ucenicii (Marcu 14:15), odaia în care cei o sută două zeci erau strânși împreună. Ierusalimul are în ochii lui Dumnezeu o însemnătate deosebită. Așa a spus Domnul nostru: *„Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor”* (Lc. 21:24). Acum timpul neamurilor, încet, încet se apropie de încheiere și Domnul Se va descoperi poporului Israel. Și așa cum Pavel a scris în Rom. 11, că mai

întâi Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu Biserica dintre Neamuri, iar apoi Dumnezeu Se va descoperi poporului Său Israel. Am putea folosi verset după verset. Am o mulțime de versete biblice pe care Dumnezeu le-a gândit pentru ca noi să primim orientare biblică, iar atunci când lucrurile devin realitate, noi să le putem încadra biblic.

Lucrul principal pentru timpul nostru este să recunoaștem că atunci s-a împlinit Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Iar atunci când timpul s-a împlinit, îngerul Gavril s-a arătat lui Zaharia, a vorbit cu el și i-a spus ce se va întâmpla: că Ioan va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El, ca să întoarcă inimile părinților vechi testamentari la copiii Noului Testament, să facă podul de legătură. „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*” (Lc.16:16).

De fiecare dată trebuie spus acest lucru: este har că noi trăim în ultima perioadă de timp, este har că noi putem încadra biblic făgăduințele biblice. Nu explicăm nimic și nu interpretăm nimic, ci le așezăm acolo unde aparțin. Dumnezeu ne-a descoperit aceasta și noi o putem da mai departe. Tot așa este și cu ceea ce a spus fratele Branham. Trebuie să te gândești la acest lucru. Stâlpul de foc și de nor a însoțit poporul Israel timp de patruzeci de ani, zi și noapte; ziua era stâlpul de nor, iar noaptea stâlpul de foc. Apoi iubitul nostru frate Branham a putut spune: „Același stâlp de foc și de nor care a fost cu Moise și cu poporul Israel este astăzi cu noi”. Este puternic că Dumnezeu S-a îngrijit ca atenția noastră să fie îndreptată spre ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp. Nu carismatică ici și colo.

După ce le spusese în Mat. 17:11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie*”, în final Domnul a trebuit să le spună iudeilor și ucenicilor: „*Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au recunoscut*”.

Este necesar ca noi să recunoaștem rânduiala divină, ordinea biblică și să respectăm ceea ce s-a întâmplat prin ultima slujbă, adică o reșezare, o restituire deplină a tuturor lucrurilor pe care Domnul ni le-a pregătit nouă. Mi-am notat și acest lucru din Fapte 3 și anume că cerul trebuie să-L primească pe Domnul nostru, până la vremurile

așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime. Totul a fost ordonat biblic, iar noi avem orientarea biblică, începând de la primul capitol al Faptelor. Noi citim verset după verset și putem vedea că în tot ceea ce s-a petrecut acolo puteai merge înapoi la Vechiul Testament. Chiar privitor la turnarea Duhului Sfânt, Dumnezeu o spusese dinainte în Ioel 2:28: „*În zilele de pe urmă voi turna Duhul Meu peste orice făptură*”. Totul încadrat biblic. Până la fângăduința că Domnul și Răscumpărătorul nostru va rămâne în slavă până când totul va fi adus înapoi în ordinea divină, pe temelia străveche originală. Cu adevărat trebuie să iei biblia în mână și să citești din Ezra și Neemia ceea ce s-a întâmplat după ieșirea din robia babiloniană: ei s-au întors în țară, au găsit temelia originală și au zidit pe ea; apoi a fost luată Cartea lui Dumnezeu și toți au trebuit să asculte și să urmeze în supunere ceea ce a fost spus. Ascultarea era necesară.

În felul acesta recunoaștem că trăim în perioada de timp în care Domnul Își aduce la desăvârșire lucrarea Lui de răscumpărare, așa cum este scris în Rom. 9:28: „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui*”. Noi credem aceasta din toată inima. El a început și tot El va desăvârși. În cântare a fost accentuat Sângele. Cine dintre noi ar fi știut ce s-a petrecut în Grădina Eden? Acolo n-au fost doar câțiva copaci, ci acolo a avut loc o amăgire, iar rezultatul a fost Cain. Apoi a fost născut și Abel. În Grădina Eden a fost vărsat pentru prima dată sângele a doi mieluși. Apoi, când Cain l-a ucis pe fratele lui, sângele lui Abel a strigat la Dumnezeu, pentru că viața este în sânge. Pentru că păcatul original a fost săvârșit într-un trup de carne și sânge, Răscumpărătorul a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge, ca să ne răscumpe, să ne scoată din decădere și să ne dăruiască răscumpărarea prin har. Sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.

Iudeii au trebuit să sufere timp de două mii de ani. Niciun popor n-a trecut prin atâtea neazuri, până la cele șapte cruciade. Astăzi nici n-ai voie să-ți imaginezi tabloul în fața ochilor. Cine lasă să treacă pe lângă el cercetarea plină de har a lui Dumnezeu, acela trece pe lângă Dumnezeu pentru totdeauna și Dumnezeu trece pe lângă el. De aceea trebuie să accentuăm acest lucru. Cine acum primește har înaintea lui

Dumnezeu, acela crede fĂgĂduința principală pentru timpul nostru care a trebuit să se împlinească înaintea revenirii lui Hristos. Suntem mulțumitori că Domnul l-a putut folosi într-un mod atât de puternic pe iubitul nostru frate Branham. Mai întâi slujba supranaturală și confirmarea prin semne și minuni. Apoi, în final, anunțul dat că pecețile vor fi deschise și că hrana trebuia să fie depozitată. Noi am primit har și avem încă acest har ca să primim totul prin credință. A devenit și este o realitate. Copiii lui Dumnezeu o cred și o primesc.

Așa cum atunci cărturarii și fariseii au respins botezul lui Ioan iar prin aceasta au respins planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru ei, tot așa s-a întâmplat și în timpul nostru. Cine se împotrivește și refuză să se lase botezat în Numele Domnului Isus Hristos acela hulește pe Dumnezeu, respingând planul de mântuire al lui Dumnezeu. Pentru că Domnul Dumnezeu a vrut și a și restituit totul, aducându-ne înapoi la ceea ce au predicat Petru, Iacov, Ioan și Pavel. În ultima adunare de miercuri am citit Cuvântul din Mat. 23 unde scrie că fariseii și cărturarii s-au așezat pe scaunul lui Moise (vers. 2). Dacă privim astăzi în lume putem vedea că în toate seminariile unii s-au așezat pe scaunul lui Atanasiu; alții pe scaunul lui Augustin; alții pe scaunul lui Ieronimus; unii pe scaunul lui Luther, iar alții pe scaunul lui Wesley. Cine își poate aduce aminte știe că au trecut patruzeci de ani de când teologul din țara învecinată a venit la noi și a spus: „Ascultați! Totul începe cu Dumnezeirea, adică cu „trinitatea”. Apoi a spus: „Eu am în urma mea șapte trimestre în care subiectul principal a fost Dumnezeu”. Bineînțeles, eu l-am întrerupt. El spunea: „Este atât de important să recunoști „trinitatea”, relația Tatălui cu Fiul, și apoi relația Fiului cu Duhul Sfânt, iar apoi relația Duhului Sfânt cu Tatăl”. Eu l-am întrerupt și am spus: „Termină! Ce zici tu aici?”.

Există doar un Singur Dumnezeu și acest Unic Dumnezeu este totul în toate: Salvator, Vindecător, Împărat, totul în toate. El S-a descoperit în Vechiul Testament și apoi în Noul Testament. Iar în timpul nostru El l-a putut folosi pe prorocul Său ca să ne introducă în Sfânta Scriptură, în Cuvântul Adevărului. Apoi avem confirmarea pe care el a exprimat-o cu buzele lui de cel puțin șaptesprezece, optsprezece ori; el a dat mărturie despre ceea ce i-a fost spus la chemarea lui, adică: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima

venire a lui Hristos așa mesajul dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Am adus cu mine o predică unde fratele Branham a mai completat: „...până la marginile pământului”. În predica aceasta „Astăzi s-a împlinit această Scriptură”(19.02.1965), fratele Branham spune: „mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos **până la marginile pământului**”. Iar acest lucru s-a întâmplat în timpul nostru, astfel că ultimul mesaj, Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu, de la A la Z, a putut fi dat mai departe. Iar pentru noi orice tălmăcire este o spurcăciune pe care n-o putem primi și nici auzi. Noi credem această chemare în forma ei originală.

O spun cu durere. Atunci când frații noștri din Statele Unite au făcut falsificarea și au scris: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos tot așa tu vei premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, ei n-au amintit niciun cuvânt de „mesaj”, absolut nimic nimic despre acesta. Acest lucru mă preocupă și vă rog permiteți-mi s-o spun clar. Toți care începând cu anul 1979 s-au retras trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Ei toți spun că „totul s-a împlinit odată cu slujba fratelui Branham și că nu mai există nicio altă slujbă”. S-a dus Dumnezeu la culcare în toți acești ani din 24 decembrie 1965 încoace? Sau Dumnezeu a făcut un început nou, prin har, pentru ca acest ultim mesaj să fie purtat pe întregul pământ?

Voi toți știți ceea ce a scris Pavel în epistolele sale și mai știți și ceea ce a văzut fratele Branham într-o viziune, și anume că Mireasa va ieși din cadență. Voi puteți citi și înțelege cine a condus acolo în acea amăgire. Îmi este pe inimă ca Dumnezeu să facă din acest an care tocmai a început, un an de îndurare, un an de eliberare, astfel ca toți aceia care au fost duși în rătăcire să capete har înaintea lui Dumnezeu.

Am mai spus acest lucru unui frate tânăr care are o biserică a lui. „Dacă în toți anii tu n-ai ascultat Cuvântul lui Dumnezeu și n-am putut serba Cina împreună, atunci cum vom putea sta împreună la aceeași masă în Odaia de nuntă a Mielului? Acest lucru nu merge, este imposibil”. În creștinismul primar credincioșii erau o inimă și un suflet. Acest lucru îl spunem cu o foarte mare durere. Și anume că toți aceia care au alunecat și aleargă în diferite direcții și se ascund în spatele fratelui Branham vor primi o osândă groaznică. Este dorința inimii mele ca în aprilie, mai, când se vor împlini 40 de ani – Israelul a

rătăcit 40 de ani în pustie – Dumnezeu să dăruiască har ca acești 40 de ani să aibă un sfârșit. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har, să se îndure de noi, să dăruiască har ca oamenii să găsească drumul înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul Său, și să se lase pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Doresc ca fratele nostru Alfred Borg să citească aceste două versete biblice din Ps. 50:5 și din Deut. 4:10. Acum a sosit timpul ca să se facă ceea ce a poruncit Domnul atunci. Acum dorim să citim împreună ambele versete biblice. Poporul trebuie să fie strâns ca să asculte Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Frate Alfred, te rog citește aceste versete și la auzirea acestor cuvinte haideți să ne ridicăm. Ps. 50:5-6: *„Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă...”*. Vă rog luați foarte bine aminte la ceea ce a fost citit: *„... care au făcut legământ cu Mine prin jertfă”*. Dumnezeu a făcut un legământ nou atunci când Jertfa a fost adusă. Noi am confirmat acest legământ și credem că împăcarea și iertarea au avut loc, iar noi suntem dintre aceia care am acceptat și primit acest legământ. *„Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă”* (vers. 6). Aici avem făgăduința Dumnezeului nostru. Cum a spus Domnul: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou”*. Noi credem din toată inima că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine și că a vărsat Sângele noului legământ și cu acest Sânge sfânt în care era viața divină a intrat în Locul preasfânt ceresc. Dar frații noștri nu fac deosebirea acestui lucru. Când fratele Branham spune că „Mielul a părăsit scaunul harului”, ei nu înțeleg că „scaunul de domnie” este un lucru, iar „scaunul harului” este cu totul și cu totul altceva. Scaunul harului este în Locul preasfânt ceresc acolo unde este chivotul legământului, în locul unde este legea cu osânda. Iar pe acest chivot a fost stropit Sângele noului legământ, iar osânda nu ne mai lovește, ci ne-au fost dăruite iertarea, harul și mântuirea. Dacă frații spun: „Mielul a părăsit scaunul de domnie. Nu mai este har, ș.a.m.d”. Nu! Încă mai este timpul harului. Lăudat și cinstit să fie Domnul.

Acum citim din Deut. 4:10 și vă rog să fiți foarte atenți la cuvintele care se spun și sunt scrise aici. Deut. 4:10: *„Adu-ți aminte de ziua când te-ai înfățișat înaintea Domnului Dumnezeului tău, la Horeb,*

când Domnul mi-a zis: «Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să le păzească.»». Aceasta este porunca ceasului: „Strânge-Mi pe poporul Meu ca să-i fac să asculte cuvintele Mele”.

Și pentru că aici au fost amintiți și copiii trebuie să spun și aceasta. Iubiților, am ajuns într-o perioadă de timp în care trebuie să ne rugăm pentru toate familiile, ca Dumnezeu să dăruiască har, să fie descoperit că Domnul este în mijlocul nostru. Nu doar să auzim Cuvintele, nu doar să ne strângem ca popor al Său, ci Domnul să-Și descopere prezența Lui, să-Și poată confirma Cuvântul Lui pentru ca noi să plecăm din acest loc cu trăirile mântuitoare. Cea mai mare durere este atunci când copiii crescuți în case ale credincioșilor ajung să spună cândva: „Eu am venit la adunare, dar nu L-am trăit pe Dumnezeu”. Prin harul lui Dumnezeu, noi trebuie să ajungem în starea ca toți să-L trăiască pe Domnul în așa fel încât Duhul lui Dumnezeu să conducă la pocăință, să ne putem pocăi și să ne punem viața la dispoziția Domnului. Însărcinarea noastră, a celor ce propovăduim Cuvântul, este: „*Strânge pe poporul Meu la Mine!*”. Așa ca atunci la Horeb, și cum a strâns Domnul poporul atunci și a ținut predica de pe Munte. Strânge-Mi pe poporul Meu la Mine, pe toți aceia care au confirmat legământul cu Mine prin Jertfă, ca să-i facă să asculte Cuvintele Mele. Nicio singură tălmăcire, ci doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în original.

Pe lângă aceasta, Dumnezeu va dăruia har, începând de la prima adunare din acest an pe care o avem aici într-un mod internațional. Cu adevărat, cu această așteptare să ne trezim zilnic și zilnic să mergem cu ea la culcare: „Doamne, a sosit timpul. Poporul Tău Israel este acasă în țara pe care Tu le-ai dat-o lor”. Vă rog frumos priviți odată în calendar ca să vedeți cât timp a durat de când ultimul mesaj este propovăduit pe întregul pământ. Cât timp a avut Ioan Botezătorul pentru a propovădui mesajul? Doar un timp foarte scurt. Cât timp a avut Domnul nostru? Iar acum au trecut zeci de ani, dar timpul de har ajunge la încheiere. Cineva a spus că va mai dura zeci de ani. Eu i-am spus că nu va mai dura mult. Nimeni nu știe ziua și ceasul acela, dar Domnul a spus foarte clar și deslușit: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste*

lucruri, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie". De aceea citim în Mat. 25 că a avut loc o trezire.

Domnul trebuie să facă lucruri mari în viețile noastre. Cum am făcut comparația cu Israelul. Iudeii au trebuit să meargă căi grele din cauză că n-au recunoscut atunci cercetarea lui Dumnezeu și n-au trăit ceea ce a fost hotărât pentru perioada lor de timp. Fiți sinceri. Ce i-a ajutat poporul din Israel că a fost scris un Talmud din Ierusalim, un Talmud babilonian, o Mishna și o Ghemara? Totul fusese scris, Vechiul Testament avea totul inclus în el: Moise cu cele cinci cărți, Psalmii, Prorocii. Mai trebuia să fie scris încă ceva? Pentru cine? Pentru ce? Ca să-i conducă pe oameni pe lângă Cuvânt? Uitați-vă în creștinism. Pentru ce a fost scris totul? Câte crezuri au fost publicate! Puteți merge de la un catehism la altul. Toți au scris și toți trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Fie ca să fie descoperit că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Ci noi L-am urmat pe Domnul, Îl credem pe El și Cuvântul Său.

Credeți voi cu toții acest Cuvânt? Credeți voi că Dumnezeu Își împlinește făgăduința? Credeți că El a împlinit făgăduința și anume că Și-a trimis pe robul și prorocul Său? Spuneți „Amin”. Credeți voi că după plecarea Acasă a prorocului mesajul a fost purtat pe întregul pământ? Atunci spuneți „Amin”. Credeți voi că Domnul folosește ultima chemare pentru a ne pregăti pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos? Astăzi, în birou, un frate mi-a spus: „Frate Frank, noi vom trăi răpirea împreună”. Eu cred și sunt convins că Domnul Își va încheia lucrarea în timpul nostru și că noi suntem generația care va trăi totul, tot ceea ce trebuie să se întâmple înaintea revenirii Domnului, și că noi am acceptat, am primit și am crezut ceea ce este necesar pentru pregătirea noastră. Noi ne putem dedica viețile noastre Lui și putem spune: „Facă-se voia Ta în viața mea”.

Câți sunt mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit acest har, ne-a deschis ochii ca să recunoaștem timpul, ceasul, mesajul și pe mesager, și că noi ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu cu teamă? Așa cum este scris și am citit, „Strânge pe poporul Meu!” – despre aceasta este vorba și acesta va fi subiectul fiecărei adunări. Toți aceia care din partea lor confirmă legământul făcut de El și spun: „Doamne, eu primesc. S-a întâmplat pentru mine. Și pentru mine Ți-ai vărsat

Sângele. Eu sunt proprietatea Ta. Te rog iartă-mă!”. Haideți ca noi toți să-I cerem iertare, așa cum este scris în „Tatăl nostru”: iartă-ne precum și noi îi iertăm pe toți aceia care ne-au greșit. Și acest lucru l-am auzit: Dragostea. O, Dragostea lui Dumnezeu atât de plină și liberă, din vechime și mereu nouă. Doar dragostea și harul lui Dumnezeu ne-au deschis ochii.

Avem în mijlocul nostru persoane care doresc să-și dedice viața lor Domnului, care încă n-au siguranța credinței că vina lor este iertată și păcatele lor sunt acoperite? Vă rugăm fierbinte, împăcați-vă cu Dumnezeu! Pentru că nouă ne-a fost dată însărcinarea ca mai întâi să vestim această Evanghelie, iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Iertați-mă că fac această observație. Dar mulți care vorbesc despre mesaj nici măcar n-au trăit o pocăință adevărată, n-au trăit o naștere din nou, n-au trăit o înnoire, ce să mai vorbim de umplerea cu Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. Cine este umplut cu Duhul Sfânt nu va cădea pradă minciunii, nu! Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul. Cine este umplut cu Duhul Sfânt nu va crede nicio tălmăcire, ci va crede doar Cuvântul scris. Aleluia!

Astăzi este vorba ca Domnul să dăruiască în mod deosebit har familiilor, ca toți din familie să-L primească și să-L accepte pe Domnul. Folosiți prima șansă din acest an și dedicați-vă viața Domnului. Iar noi toți cei ce rămânem la locurile noastre vom sprijini această rugăciune și ne vom rededica viața, o vom pune pe altar și-I vom spune: „Iubite Domn, Te rog primește-mă așa cum sunt”. Suntem mulțumitori din toată inima pentru ceea ce a făcut deja Dumnezeu. Așa cum este scris în Evanghelia după Ioan și a fost citit, ca rodul nostru să fie un rod care rămâne. „Cine rămâne în Mine va aduce mult rod” – și acest lucru ne este adresat nouă tuturor. Nicio singură răstălmăcire! „Cine rămâne în Mine și în Cuvântul Meu”.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumim din inimă pentru răscumpărarea prin Sângele Mielului. Îți mulțumim pentru iertarea pe care ne-ai dăruit-o prin Sângele Mielului. Iubite Domn, Îți mulțumesc din inimă. Și nu doar aici în acest loc, ci pe întregul pământ, fie ca toți să-și rededice viețile Ție. Fie ca acest început de an să fie începutul celor mai puternice binecuvântări. Fie ca acest an să fie un an al veseliei, un an al îndurării, un an în care puterea, harul,

iertarea și mântuirea Ta deplină să fie descoperite. Și toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică să asculte Cuvântul Tău și să-l creadă. Toți care aparțin de Mireasa Mielului să audă mesajul Tău, să Te creadă pe Tine, și să trăiască chemarea afară și pregătirea lor, prin har. Împreună laudăm puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim că ai făcut lucruri mari în viețile noastre și în viețile tuturor fraților și surorilor de pe întregul pământ. Aleluia! Lăudați pe Domnul! Cinstiți Numele Lui sfânt. Aceasta este ziua, acesta este anul pe care Domnul l-a început, este anul pe care îl va încununa cu har și cu îndurare. Aleluia! Aleluia! Voi toți vă puteți ruga. Noi ne vom ruga pentru Israel, pentru poporul ales al lui Dumnezeu pe care Domnul l-a condus înapoi în țara făgăduinței; făgăduința pe care El le-a dat-o lor se va împlini cu ei.

Dumnezeul lui Israel, Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac, Dumnezeu lui Iacov, binecuvântează pe poporul Tău Israel, binecuvântează pe Beniamin Netanyahu, binecuvântează din bogăția harului Tău. Doamne, Îți mulțumim că Tu vei face totul bine cu Israelul. Aleluia! Aleluia! A Ta este puterea și slava în vecii vecilor. Aleluia! Binecuvântează pe întregul pământ și îndeosebi în toată lumea arabă. Doamne, binecuvântează îndeosebi în Pakistan.

Doamne, binecuvântează și răspândește Tu mesajul prin frații noștri. Îți mulțumim, Îți mulțumim. Fie ca toți frații de pe întregul pământ să împartă hrana duhovnicească și să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu.

Iubite Domn, în prima adunare internațională din acest an ne dedicăm viețile noastre Ție. Doamne, Te rugăm coboară-Te cu Duhul Tău. Vino, o, Doamne! Aleluia! Veniți și lăudați pe Domnul. Cinstiți Numele Domnului. Aleluia! Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeu nostru acum și în veci de veci. Aleluia!

Voi care ați venit în față, acceptați și primiți prin credință. Cândva vă veți gândi la această zi; aceasta este ziua pe care Domnul v-a dăruit-o vouă. Atât de sigur cum ați urmat chemarea tot atât de sigur Domnul va împlini tot ceea ce făgăduit și o va confirma cu voi, în voi și prin voi. Fiți binecuvântați în Numele lui Isus. Amin.